

[Jensen Christensen.]

Arbejdskraft til Ejendommens Drift, fordi man var bange for ikke at kunne faa den i Tjenesteforholdet aftalte Løn.

Jeg skal derfor paa egne og paa mit Partis Vegne anbefale en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Kr. Johansen: I Bemærkningerne til Lovforslaget, saaledes som det oprindelig blev fremsat, gøres der Rede for de Bestræbelser, der tidligere har været fremme for at sikre Medhjælperne en Fortrinsret som den, der her er Tale om. Det har imidlertid ikke været muligt tidligere at faa noget saadant gennemført, men den økonomiske Krise har bevirket, at Spørgsmaalet er blevet særlig aktuelt, og vi er derfor igen kommet til at beskæftige os dermed. Det har glædet mig at se den Enighed, der fra alle Sider har været om at gennemføre Lovforslaget, ligesom jeg er glad ved den Udvidelse fra 3 til 6 Maaneder, som er foretaget under Behandlingen i Folketinget. Det vilde have glædet mig endnu mere, om det ogsaa havde været muligt at udvide Bestemmelsen til at gælde andre Arbejdere end dem, der falder ind under Medhjælperloven, men jeg forstaar, at der er mange praktiske Hindringer herfor. For andre Arbejdere sker det ogsaa ofte, at de netop under disse vanskelige Forhold kan faa ikke saa ganske smaa Beløb til gode som fortjent Arbejds-løn, og for dem gælder det maaske endnu mere end for Medhjælperne, at de har Brug for hver eneste Øre, de tjener. Jeg ved ikke, om det er muligt senere under en eller anden Form at tage dette Spørgsmaal op til nærmere Overvejelse. Det vilde glæde mig, hvis de fattige Mennesker, jeg her har nævnt, kunde faa en Støtte af lignende Art som den, vi her beskæftiger os med for Medhjælpernes Vedkommende.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og til Vedtagelse.

S. Rasmussen: Det Tillæg til Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælperere, som vi her behandler, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale, idet vi mener, at det er fuldt ud betimeligt. Jeg skal anbefale det til hurtig Vedtagelse.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg er fuldt ud paa det rene med, at den højtærede Justitsminister maaske mere end noget andet Medlem i dette høje Ting har haft en varm Interesse for Medhjælpernes Kaar gennem

Tidene. Just af denne Grund vil jeg henstille til den højtærede Minister, at han benytter Ordet: Medhjælper, og ikke Ordet: Tyende under sin Omtale af det foreliggende Lovforslag. Ordet: Tyende hører til den Klasse af Ord, hvorved der klæber noget, som ikke er almindelig anset. Det skyldes mange Forhold, og den Gruppe af vore Medborgere, som tidligere betegnede saadan, sætter ikke Pris paa vedblivende at blive betegnet med dette Ord. Derfor har vi ogsaa i Lovgivningen indført Ordet: Medhjælper, som jeg altsaa vil henstille, at vi almindeligvis bruger under Omtalen af disse Forhold.

Jeg kan slutte mig til de Bemærkninger, som Ordførerne for de andre Partier har fremført. I Tider som de nuværende er det paakrævet, at der skabes Sikkerhed for, hvad Medhjælperne har fortjent ved at arbejde rundt omkring i Landbrugsbedrifterne, og den Sikring af deres Forhold, som denne Lov vil medføre, kan vi anbefale, idet vi ønsker den gennemført snarest muligt.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa naturligvis takke meget for den overordentlig velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet. Det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (Kr. Johansen), udtalte, at han meget kunde have ønsket, at andre Arbejdere fik en lignende Ret. Men dette er af stor Vanskelighed. De Arbejdere, der falder ind under Medhjælperloven, ved vi alle hvem er, det er dem, vi i gamle Dage kaldte Tyende, og jeg har her brugt dette Udtryk for Letheds og Klarheds Skyld, thi saa vidste vi alle, hvem det var, og hvor Grænsen skulde trækkes. Hvis der nogen Sinde har klæbet noget ringeagtende ved Ordet: Tyende, kan vi jo blot gøre Ordet fint. Ordene skifter fra Tid til anden Værdi. „Madame“ var en Gang en overordentlig fin Tiltale til en Dame. I min Barndom var „Madam“ et simpelt Ord, og nu er det vist gaaet helt ud af Brug. „Frue“ var en Gang uhyre fint, men det er nu omtrent blevet, hvad Madam var den Gang. Saaledes er det gaaet med saa mange Ord. Værdien skifter, og det ringeagtende kunde vist let gaa af Ordet Tyende. Men medens det er klart, hvem der omfattes af det gamle Ord: Tyende, saa vil, hvis man gaar der udenfor, Grænsen blive meget usikker. For det første kan der være Spørgsmaal om, hvorvidt man skal holde sig alene til Landbrugets Arbejdere, naar der er Tale om en saadan Fortrinsret. Det er dog særlig indenfor Landbruget, at Medhjælperen virker med til Bedriftens Opretholdelse, og desuden maa man tage i Betragtning, at en hel Del af Byarbejderne faar deres Løn hver Uge og ikke